

REGUŁA KATOLICKIEJ WSPÓLNOTY EWANGELIZACYJNEJ „MIŁOŚĆ I ŁASKA CHRYSYSTUSA”

ROZDZIAŁ 1: Prolog

1. Wezwani przez Jezusa Chrystusa naszego Pana, pragnący wzrastać duchowo i nieustannie dojrzewać do świętości, trwając w jedności z Kościołem katolickim, powołujemy do istnienia Katolicką Wspólnotę Ewangelizacyjną „Miłość i Łaska Chrystusa”, traktując ją jako dar i zadanie. Fundamentem naszego działania są słowa Jezusa Chrystusa:

Przykazanie nowe daję wam, abyście się wzajemnie miłowali tak, jak Ja was umiłowalem; żebyście i wy tak się miłowali wzajemnie. Po tym wszyscy poznają, żeście uczniami moimi, jeśli będziecie się wzajemnie miłowali (J 13,34 -35)

2. Pokładając ufność w obietnicy naszego Zbawiciela, który zapewnia, iż Ojciec i Syn obdarzają nas pełnią miłości, pragniemy oczekiwać Ducha Świętego, którego sam Jezus nam obiecał (por. J 14,21). Niech On sam uzdalnia nas do realizacji naszego powołania – zarówno osobistego, życiowego, jak i tego otrzymanego na chrzcie świętym – do głoszenia Ewangelii miłości i nadziei Jezusa Chrystusa całemu światu.

3. Całe nasze działanie łączymy w komunii jedności z Bogiem, który jest Miłością. Pragniemy żyć w Nim i dla Niego, aby nasi bracia i siostry poznali tę MIŁOŚĆ, którą my poznaliśmy, która nas zachwycała i pociągnęła za sobą. Zobowiązujemy się czynić wszystko, by swoim życiem świadczyć o tej Miłości, z sercem otwartym na drugiego człowieka, dokonując wszystko w pokoju, w nieustannej gotowości do obdarzania przebaczeniem, na każdym kroku naszej drogi oczekując natchnienia Duch Świętego i poddając się mu (por. Kol 3,12–15).

4. Świadomi własnych słabości w realizacji przykazania miłości Boga i człowieka, pragniemy nieustannie poddawać się ŁASCE, której udziela nam sam Bóg, wprowadzając nas w wewnętrzne życie Trójcy Świętej, czyniąc swymi przybranymi dziećmi i uzdalniając do pełnienia powołania, którego On jest źródłem (por. KKK 2021).

5. Kroczenie drogą Łaski oznacza dla nas przyjmowanie daru Ducha, który nas usprawiedliwia i uświęca (KKK 2003). To możliwość, ale i zaszczytne powołanie do ewangelizacji i przyjmowania charyzmatów, którymi Duch Święty nie przestaje nas obdarzać uzdalniając do współpracy w niesieniu innym Dobrej Nowiny o zbawieniu i we wzroście Kościoła (KKK 2003).

6. Pragniemy także zawsze pamiętać, że wszystkie dary nadzwyczajne, są służebne wobec łaski uświęcającej – daru danego darmo, przez który Bóg obdarza nas swoim życiem wlanym

przez Ducha Świętego do naszej duszy, by ją uleczyć z grzechu i uświęcić. Pamiętamy jednocześnie, że mają one na celu dobro wspólne Kościoła i pozostają w służbie miłości, która buduje Kościół (KKK 2003).

ROZDZIAŁ 2: Cel

7. Celem Wspólnoty jest spotkać się w Królestwie Niebieskim z tymi, do których na mocy powołania chrześcijańskiego jej członkowie są posłani.

8. Pragniemy odpowiedzieć na wezwanie Chrystusa do głoszenia Ewangelii po krańce ziemi poprzez życie zgodne z Jego nauczaniem i posługiwanie pośród tych, których Pan daje nam spotykać. Nasze codzienne świadectwo ma być drogowskazem, nieustannie kierującym do Zbawiciela tych, wśród których żyjemy i posługujemy.

ROZDZIAŁ 3: Misja

9. Podstawową misją zaangażowanych we Wspólnotę jest łączenie formacji osobistej z głoszeniem Chrystusa po krańce ziemi. Na tej drodze pragniemy korzystać z darów i charyzmatów Ducha Świętego.

10. Pragniemy dbać o nasz rozwój duchowy oraz wzrastać we Wspólnocie, za którą jesteśmy odpowiedzialni. Pragniemy się rozwijać, aby każdego dnia być bliżej Pana i coraz lepiej wypełniać wezwanie do ewangelizacji. Wierzimy, iż na tej drodze jesteśmy umacniani i prowadzeni przez Ducha Świętego. Nasza gotowość do posługi ma być zawsze owocem, a nie fundamentem naszego osobistego rozwoju, w którym pomocą jest dla nas Wspólnota i jej Reguła.

ROZDZIAŁ 4: Bycie członkiem Wspólnoty

11. Bycie członkiem Wspólnoty to konkretne postawy, działania, a w sposób szczególny styl życia. W realizacji zobowiązań, jakie każdy, kto decyduje się być członkiem Wspólnoty Miłość i Łaska Chrystusa, przyjmuje jako swoje, pomocne mogą być drogowskazy, które definiują zasady życia we Wspólnocie.

12. Pierwszy zakres drogowskazów życia wspólnotowego opiera się na ciągłym naśladowaniu drogi Jezusa Chrystusa Pana i trwaniu w Jego nauce. W sposób szczególny polega na podjęciu **REGULARNEJ FORMACJI** opartej na:

- przyjmowaniu sakramentów świętych (Komunia Święta, spowiedź),
- czytaniu Słowa Bożego,
- modlitwie osobistej oraz adoracji Najświętszego Sakramentu,
- udziale w rekolekcjach,

- spotkaniach małej grupy (7-8 osób),
- kierownictwie duchowym,
- lekturze duchowej (książki, audiobooki, nagrania).

13. Następstwem podjętej formacji we Wspólnocie, jest EWANGELIZACJA, do której wzywa nas sam Chrystus. W ten sposób pragniemy otrzymane bogactwo dzielić z innymi, nie pozostawiając go tylko dla siebie. Konkretnymi działaniami stanowiący drugi zakres drogowskazów są:

- świadectwo prywatne (dom, praca, szkoła),
- świadectwo publiczne (spotkania modlitewne, działania ewangelizacyjne),
- posługa ewangelizacyjna,
- pomoc potrzebującym,
- formowanie następców.

14. Zakres podjętej formacji i działań ewangelizacyjnych jest uzależniony od osobistych predyspozycji i możliwości każdej osoby. Nie może on jednak być mniejszy, aniżeli wynika to z wymagań, które wskazuje własne sumienie. Należy jednak pamiętać, że łaska Boża mimo osobistych trudności i wymagań codziennego życia nigdy nie ustaje.

ROZDZIAŁ 5: Formacja i jej struktura

16. Kandydatem do Wspólnoty jest osoba, która rozeznaje, że jest ona jego drogą i uczestniczy:

- w regularnych spotkań formacyjnych (kandydackich),
- w spotkaniach modlitewnych,
- w innych wydarzeniach wspólnotowych wskazanych przez Radę Wspólnoty.

17. Po okresie kandydatury, każda osoba może rozeznąć jedną z trzech dróg przynależności do Wspólnoty Miłość i Łaska Chrystusa: pozostanie sympatykiem wspólnoty, stała formacja, pełna formacja.

15. Każda osoba, pragnąca zostać sympatykiem Wspólnoty nie musi deklarować żadnych konkretnych zobowiązań wobec Wspólnoty Miłość i Łaska Chrystusa. Korzysta w sposób dowolny z darów, jakie ofiarowuje jej Wspólnota (spotkania modlitewne, rekolekcje i inne) i pozostaje w łączności z nią.

16. Stać formacja wspólnotowa daje możliwość wejścia na drogę FORMACJI realizowanej we Wspólnocie. Jest wyrazem pragnienia osobistego wzrostu, opartego na potrzebie ciągłego kontaktu z braćmi i siostrami. Realizowane jest to przez udział w kręgach biblijnych

(spotkania małej grupy), dniach wspólnoty, dorocznych rekolekcjach. Osoba taka wypełnia swoje powołanie ewangelizacyjne, sama wskazując jego zakres i możliwość.

17. Pełna formacja, oparta na osobistej deklaracji, daje możliwości uczestnictwa w konkretnej drodze obranej przez Wspólnotę. Formacja taka oparta jest na tematycznych spotkaniach w małej grupie oraz udziale w kręgach tematycznych. Ofiarowując Wspólnocie swoje talenty i dary, dana osoba podejmuje działania ewangelizacyjne w zakresie uzgodnionym z odpowiedzialnymi za dane kręgi. Taka droga przynależności sprawia, że osoba staje się współodpowiedzialna za „Misję Wspólnoty”, a tym samym bierze odpowiedzialność za Wspólnotę w obszarze jej funkcjonowania (struktura, środki materialne, podejmowane działania, kierunki rozwoju).

ROZDZIAŁ 6: Rada Wspólnoty

17. Rada Wspólnotę pełni rolę ciała bezpośrednio odpowiedzialnego za funkcjonowanie wspólnoty. W jej skład wchodzi: kapłan, lider Wspólnoty, członkowie zwyczajni, liderzy kręgów.

19. Kapłan pełni rolę odpowiedzialnego za stronę duchową Wspólnoty oraz jedność z Kościołem katolickim. Nie jest wybierany w wyborach przez członków Wspólnoty. Jego misja i droga pozostają w uzgodnieniu z biskupem miejsca.

20. Lider Wspólnoty jest osobą świecką działającą w porozumieniu z kapłanem. Odpowiada za koordynację wszelkich działań Wspólnoty, może delegować zadania pozostałym członkom. Pełni również funkcję rzecznika Wspólnoty przy przedsięwzięciach wymagających takiej funkcji.

21. Członkowie zwyczajni pełnią w Radzie Wspólnoty rolę pomocniczą w stosunku do kapłana i lidera świeckiego. Zajmują się koordynacją działań wskazanych przez Radę Wspólnoty w czasie zebrania całościowego.

21. Lider kręgu jest osobą odpowiedzialną za konkretny krąg tematyczny we Wspólnocie. Lider kręgu jest współdecydującym co do podejmowanych działań w obszarze posług przynależnych do jego kręgu.

22. Wybory Rady Wspólnoty odbywają się co 3 lata. Podczas wyborów do Rady wybierani są lider świecki oraz trzech członków zwyczajnych z największą ilością głosów z listy zgłoszonych kandydatów. Uprawnieni do głosowania są członkowie pełnej formacji. Wiążąca dla ważności wyborów jest frekwencja 50%+1.

23. Członek Rady, za wyjątkiem kapłana, może być odwołany przed upływem kadencji na wniosek, złożony przez co najmniej połowę członków Wspólnoty (pełnej formacji). Wniosek o odwołanie członka Rady Wspólnoty może również wnieść kapłan. Aby odwołać członka Rady Wspólnoty, konieczne jest osiągnięcie 2/3 głosów, przy obecności co najmniej 3/4 uprawnionych do głosowania.

24. Po wyborach, najpóźniej w ciągu 21 dni, Rada Wspólnoty spotyka się w składzie: kapłan, lider świecki, 3 członków zwyczajnych i podejmuje decyzję o nominacjach dla liderów kręgów. Po wyrażeniu przez nich zgody na podjęcie posługi, stają się również członkami Rady Wspólnoty. W czasie pierwszego spotkania wybiera się również w gronie odpowiedzialnych osoby: sekretarza i skarbnika wspólnotowego.

25. Kolejne spotkania Rady Wspólnoty w pełnym składzie odbywają się nie rzadziej niż raz na kwartał. W czasie tych spotkań omawiane są działania ewangelizacyjne wspólnoty. Bieżące sprawy wspólnotowe są omawiane na dodatkowych spotkaniach, w których nie muszą uczestniczyć liderzy kręgów.

ROZDZIAŁ 7: Zakończenie

26. Wszelkie nieuregulowane obszary niech będą rozwiązane w Miłości i Łasce naszego Pana, zgodnie z Jego Słowem i nauką Kościoła katolickiego. W sprawach sporu czy niejasności Rada Wspólnoty, a w szczególności kapłan, powinni być mediatorami, a gdy zachodzi taka konieczność – decydentami. W wyjątkowych sytuacjach może zostać poproszony o pomoc biskup miejsca.

KONIEC